

ĐOÀN THI

Khánh Trường

Đoàn Thi
thơ Khánh Trường
tựa Du Tử Lê
bìa và phụ bản:
Khánh Trường
Sống Mới
xuất bản 1988

Gởi Nguyễn Việt Cường
Kính Dương Vương

phác họa Khánh Trường từ Khánh Trường

Tựa **Du Tử Lê**

1.

Người lính Nhảy dù cúi xuống những trang báo. Đôi mắt ngầu. Đục. Những rớt bão như còn văng vắt đâu đó, trên những đường giầy thân kinh căng muốn đứt. Những ngón tay hội họa hần học vạch những vết phác chân dung trên một khoảng trắng lạnh. Thoảng đâu đó, chung quanh một chỗ ngồi hiu quạnh, có tiếng những vỏ chai khuya động. Như những tiếng đời dạt, xô. Thoảng đâu đó, chung quanh chỗ ngồi hội họa, tiếng ngậm thơ sang sáng cất lên. Những tiếng rú cắt bóng tối thành từng sợi mảnh, thả thông trên một mặt bàn là đà... Người lính Nhảy dù năm xưa, muốn khóc.

Đó là Khánh Trường, người lính Nhảy dù năm nào. Đó là người tình trăm năm của hội họa.

2.

Nếu người lính Nhảy dù trong Khánh Trường từng đi qua A Sao, A Lưới từng Hạ Lào trở về nắm với những vết đạn ở giữa Tổng Y Viện Cộng Hòa, thì con người hội họa của Khánh Trường, cũng đã bay trong một đường bay đập bầm, nát tan, tìm kiếm. Mỗi cảnh đời kinh qua, sơn dầu được để lại. Mỗi đọa trầm nhân thế, sơn cọ tuyệt vọng được vung lên. Hội họa và cơn say. Cọ sơn và nổi loạn.

Nhưng hội họa, nhưng cơn say, nhưng đêm trắng, những tiếng rú xé toi từng mảnh lụa bóng tối, đã không khóa lấp nổi, những âm u, những hoang lạnh, trong đời chàng. Con ngựa chứng bất kham của chiến trường Việt Nam đã xa, quê hương đã khuất. Con ngựa chứng bất kham của hội họa Việt Nam soái chân, hý lộng nhật nguyệt... trước sau vẫn chỉ là những quây đập tuyệt vọng, những vẫy vùng rướm máu. Âm u vẫn dăng hàng. Con ngựa chứng bại trận, cần một chân trời khác. Những cơn say cần một bầu khí quyển khác. Và Khánh Trường, một lần nữa, lại lên đường.

3.

Lên đường lần này, là một lên đường chót. Canh bạc tử sinh cuối. Bởi lên đường lần này, Khánh Trường đã bước vào bầu khí quyển của thi ca. Sân cỏ chữ nghĩa, thời tiết bốn mùa của ảnh hình, là sân cỏ, là thời tiết khác nghiệt nhất. Cánh cửa thi ca mở rộng, đèn đài văn chương muôn đời không một người canh giữ. Nhưng bước tới, nhưng ở với, thì chưa bao giờ lại là một dễ dàng.

Muốn đến với thi ca, muốn ở lại với văn chương, phía của kim cương lóng lánh, thi ca không chỉ đòi hỏi kẻ lên đường, một trí tuệ, như điều kiện tiên quyết, mà thi ca còn đòi hỏi nơi những kẻ lên đường một hồn nghiêm, một tim lạnh. Nếu cuộc đời là một hài kịch lớn lao và bất tận, thì thi ca chính là cái mặt bên kia của hài kịch đó. Sự nghiêm chỉnh, tôi muốn nói, như thế.

Do đó hành-tinh-thi-ca, chưa bao giờ là nơi đến của những muợn màng, những trôi dạt, những thất lỡ cuộc đời. Hiểu theo một nghĩa nào, thi ca chính là sự tinh khôi, chuốt lọc nhất. Sự tinh khôi và chuốt lọc đã không còn từ lâu, trên mặt đại cầu.

4.

Và trong những lên đường hôm nay, con ngựa chứng Khánh Trường, đã mau chóng trở thành một lên đường lấm liệt. Đoàn thi của chàng, đã là những lát đao bén ngọt. Những lát đao chém ngọt trên thân thể ta, trong tâm thức ta.

Thơ Khánh Trường mở ra một chân trời khác. Chữ nghĩa trong thơ anh, có cái sần sượng, có cái nông dầy của ý thức lao chao, một gọi kêu bần bật.

Đoàn thi của Khánh Trường đã là cú đá ngược, cú móc thóc từ dưới đưa lên. Thơ anh, có đường thẳng của những mũi tên xuyên thấu. Cung thủ Khánh Trường, cung thủ của thi ca tinh khôi, của chuốt lọc chính thức, đã bắn đi những mũi tên từ một giây cung âm u, từ một giây cung máu xương thấm đạm.

Đoàn thi Khánh Trường, như thế đó, đã như những tiếng hú bạt ngàn, những tiếng thét thát thanh, cất lên từ một trái tim nghiêm lạnh. Đoàn thi Khánh Trường, như thế đó, giữa phong thổ quê người, đã là những dấu tích để lại trong một hành trình đi vào vùng khí quyển mới.

Xin được và xin hãy cảm ơn chàng. Cảm ơn những đoàn thi của một kẻ trôi dạt cùng với âm u, mang tên Khánh Trường.

Du Tử Lê

6-1988

phụ bản Khánh Trường

Thơ Ta

Thơ ta ngọt vị mía đường
chua cay dầm ớt đắng đường ôi qua
thơ ta có lúc thật thà
có khi hư thực yêu ma tội tình
thơ ta thanh thoát lời kinh
nghe ra chợt thấy phận mình phù hư
thơ ta có lúc mệt đừ
như con chó ốm lừ như thiếu ăn
thơ ta lạnh toát đường băng
nóng hơn hơi rượu dậy men mặt mày
thơ ta có lúc ăn chay
có khi ăn mặn có ngày nhai xương...

thơ ta thôi thế cân bằng
đỏ hay người hỏi, thưa rằng...tuỳ nghi...

Tuệ Mai

Một cảnh mai trắng nở
run bên bờ tử sinh
một cảnh mai trắng nở
cháy đỏ nghìn trang kinh

Ốc Ma

Ta như con ốc ma
ngủ dưới vàng hoa trắng
nghe thời gian chảy qua
sinh sinh
hóa hóa
vô cùng...

Chiều Mênh Mông

Gió hương nồng
trong chiều mênh mông
nhà ai hoa bưởi
trắng rợp nghìn bông

Trên Rào Kẽ Gai

Ngồi trong hiên gió nhìn mông
thấy trên rào kẽm rợp bông bí vàng
những đài lá nõn thênh thang
lá loi gọi gió chùng đang cọt đùa

người đời lựa lọc tranh đua
ai, bi, ái, ố, được thua đã đầy
nhưng dù ngã chầy trùng vây
mầm vô ưu vẫn kín đầy đất thom

Xanh Rì Cỏ Khâu

Các em nào khác chi tôi
loay hoay ăn ngủ đứng ngồi ngu si
mai kia tàn úa xuân thì
các em rồi cũng xanh rì cỏ khâu

Vấn

Ta đã hỏi một nghìn lần có phải
túi càn khôn nằm giữa huyết đen sì ?
nhưng vạn kiếp luân hồi xoay chuyển mãi
cả đất trời cũng nín lặng vô vi

Khi Người Lỡ Hẹn

Sáng nay trong quán đông người
ta như xác tượng biếng lười nói năng
sáng nay đời sống cùn mản
ta con thú lạ nghiêng răng ngậm sâu
thật tình đã hiểu từ lâu
yêu em là tự chuốt sấu chung thân
yêu em là đã nghìn lần
ta đưa ta đến mộ phần quạnh hiu

yêu em là mất ít nhiều
cái ta khinh bặt giữa triều tôn vinh

Sáng nay xanh cỏ bia tình
có ta ngu dại giết mình thảm thương !

Chuyện Tất Nhiên

Ta có nói gì đâu
dầu người cầm dao đòi giết
người giết người
ờ chuyện tất nhiên

ta có nói gì đâu
dầu mai gái đi lấy chồng
gái lấy chồng
cũng chuyện tất nhiên

Mỏi Mòn Cuộc Ta

Ngả lưng gối lá nhìn trời
nắng muôn sợi nhỏ rơi rơi đầy hồn
chú tình xưa đã héo hon
nhớ em ta cũng mỏi mòn cuộc ta

Điếng Lòng Cố Hương

Ở đây ta sống như mù
lao đao giữa vũng ao tù áo cơm
ngày lên, mưa mặt trào đòm
đêm buông, trở giấc lạnh căm chỗ nằm
quê nhà hun hút mù tằm
mòn con mắt đọi, điếng hồn cố hương !

Chấp

“Cái lưỡi không xương
nhiều đường lắc léo”
em tròn hay méo
chấp !

Mười Năm

Bây giờ ngựa đã yên cương
đồi cao lũng thấp mù sương một đời
mười năm từ bỏ cuộc chơi
mười năm thân thể rã rời, điếng tê
mười năm lối cũ, đi về
mười năm tàn một con mê, còn gì ?

Nửa Cuộc

Sáng nay nhìn giọt sương hồng
đậu trên một ngọn cỏ bông dong đưa
hỏi lòng này đã về chưa
cái ta nửa cuộc đời thừa sân si ?

Nỗi Nhà

Vàng trắng quê cũ còn kia
mà sao sương đã đầm đìa nẻo qua
đêm đêm quặng thắt nỗi nhà
tóc chưa điểm bạc, hồn xa vực trầm

Dỡn Chơi

Sắc huyền nặng hỏi ngã
chữ nghĩa bay lá tả
cuối cùng chui vô mã
đã !

Nguyễn Tôn Nhan

Lung cong mắt cận thân gãy
bệnh trong tim óc bệnh đầy xương da
nhớ người ta chợt thương ta
cũng thân cát bụi trong bao la đời

Đời Tây

Vui chân lên ngọn đời tây

mù mù núi bắc trắng mây chập chùng
ngước lên mắt chạm đỉnh tùng
nhìn quanh trời đất vô cùng tịch liêu
nghe như rơi rớt trong chiều
tiếng con quốc gọi đìu hiu non ngàn

Chân Dung

Vẽ em trán ngọc tai ngà
đường ngôi ché giữa, tóc pha hương trầm
vẽ em răng khểnh duyên thâm
môi non mộc dục, má dằm tuyết trinh
vẽ em vẽ bóng vẽ hình
làm sao vẽ được cái tình xưa sau ?

Vẽ

vẽ lãng nhãng, vẽ lãng nhãng
vẽ xanh vẽ đỏ vẽ đen vẽ vàng
cố tìm trong cái hỗn mang
cái mưa nắng rất dịu dàng nắng mưa

vẽ hoài vẽ đã được chưa
cái phần bất khả thiếu thừa cực vi ?

phụ bản Khánh Trường

Bất Chước Nguyễn Công Trứ

Kiếp sau xin chớ làm thặng
làm ông mẫn kiếp cho bằng người ta
người ta gấm vóc lụa là
thân trần tục cũng bằng ba thánh thần

Hoang Vu Cõi Người

Lên cao chót vót lưng đèo
đường quanh đá dựng cheo leo đỉnh mù
một mình với gió ngàn thu
mới hay dưới thấp hoang vu cõi người

Chép Lời Bọn Nhậu

Thầy hai, xì nữa hén thầy
mần say địa ngục sáng ngày tỉnh khô
đời buồn, có rượu, ta dô
thành sầu cao ngất ta xô ngã nhào !

Nắng Reo

Em ngang qua ngõ
một bầy nắng theo
ò kia nắng reo
về đâu em nhỏ
mắt cười trong veo ?

Cách Chi Em Hiểu Được

Sông với nước có bao giờ hiểu được
cát đôi bờ bồi lở tang thương
em cũng thế cách chi em hiểu được
tình như mây tan hợp vô thường

Xôn Xao Nhịp Trầm

cúi hôn em, cảm ơn đời
cảm ơn hạnh phúc tuyệt vời chiêm bao
cảm ơn sợi tóc ngọt ngào
ngủ trên bông ngực xôn xao nhịp trầm

Muôn Năm Chẳng Hiểu

Lần trong cõi sống vô tình
có khi chỉ một cái hình phù hư
loay hoay ăn ngủ mệt đừ
muôn năm chẳng hiểu chân như hướng nào

Tịnh Tâm

Ta ngồi trong động trông ra
dưới sâu mây phủ bóng tà huy bay

nghĩ đời một cuộc tình say
lên non ngủ giấc nghìn ngày tịnh tâm

Viễn Mộng

mỏi mòn trong chốn hư vinh
mới hay bóng nguyệt lung linh cõi ngoài

Mưa Rào

Nửa trưa đổ trận mưa rào
trời cao chóng mặt ngã nhào tịch u
ngoài thềm dưới một giàn su
đôi chim sẻ nhỏ bay vù hoàng kinh

Nếu Không Nêm Muối

loanh quanh xó bếp góc nhà
nồi cơm trách cá hũ cà sáng trưa
một đời sống cũng như chưa
nếu không nêm muối cho vừa miệng ăn

Nụ Xanh

Có đêm trăng rải lụa mềm
có cây nhớ gió bên thềm tịch liêu
có đời rộng cánh tay yêu
có ta cảnh này ít nhiều nụ xanh

Đồi Đông

Nhờ người lên ngọn đồi đông
nhìn ngang nhìn ngửa nhìn mông đất trời
chạnh lòng muốn gọi người ơi
sợ nghe tịch mịch vọng lời vô âm

Ngôi Trên Đỉnh Nam Ô Xót Cuộc Tình Tan

Sầu vàng mấy ngọn cây khô

dưới sâu biển động lô xô sóng bồi
đá cao vách dựng, im ngồi
nghe thình không vọng mấy hồi chuông xưa
tay run đốt mầu thuốc thừa
khói bay hồn đấng nửa trưa ngậm ngùi

Tình

Tình nồng như rượu cay
tình say hoài suốt kiếp
tình như con sâu độc
ung thối trái đời tôi !

Trên Ngôi Cổ Mộ

Dăm ba cốc rượu cay xè
con thơ động giấc lè nè suốt đêm
vợ buồn mặt mũi lấm lem
trời đầu đổ trận ngoài thêm giọt sa
canh tàn tỉnh rượu trông ra
trên ngôi cổ mộ cỏ gà lên xanh

Vô Minh

trời đất vô minh
nên tất cả chúng mình
cũng tội lỗi cùng mình !

Hoa Mãn Khai

Ngồi bên song cửa
nhìn người đi qua
ô vườn hồn ta
một bông hoa nhỏ
bắt đầu mãn khai

Cây Hoàng Lan

Mười năm râu tóc mọc dài
này em, đó phải hình hài mẹ cha ?
hỏi em (hỏi rất thật thà)

cây hoàng lan cạnh hiên nhà còn không ?

Mười Sáu Tuổi

Mười sáu tuổi ta thèm như si dại
đòi no căng còn cỏ mượt nhưng mềm
nên một buổi ta điên cuồng cúi lạy
ô, đất trời bỗng nhi lệ thương vay

phụ bản Khánh Trường

Hệ Lụy

có riêng một cõi đi về
có trăm hệ lụy
bộn bề phải lo
có người mỗi sáng buồn so
(đêm tàn, quản mục...đội đò sang sông)

Bệnh

Râm rang tiếng dế quanh nhà
bác tàn, khói đụn, mái ngang gió lò
ta nằm chân duỗi chân co
tay ôm ngực nén cơn ho chực trào

Trăng Mơ

Dẫu đi hết cuộc phong trần
cũng không tìm thấy một vàng trăng mơ
dẫu làm trăm vạn bài thơ
chắc chi đến được bến bờ vô ưu ?

Mưa Buổi Sáng

Ngoài vông kiếng đục, mưa mù
ngồi im như tượng, hồn thu xác gầy
hạt mưa nhỏ, hạt mưa vầy
hạt loang mặt lộ, hạt đầy sân con
hạt chưa tan, hạt mỗi mòn

hạt thương hạt nhớ hạt lòn buột tim

Ta ?

Vợ con giờ đã quá xa
bạn bè dăm đứa quê nhà điêu linh
giật mình nhìn mặt hoảng kinh
ô ta, dơ đáng đại hình thế sao ?

Trăng Đỏ

Kìa cuối trời tây
một vầng trăng đỏ
làm sao em tỏ
nỗi lòng anh đây ?

Bên Suối Blek Klock

trăm con nước đổ xa nguồn
chiều thoi thóp gọi chim bông giọng sầu
trái đời chín rụng vực sâu
thấy trong hiu quạnh một màu thê lương

Chiều

Chiều
đã tà
hiên người mưa tạt
nhớ người phương xa

Tự Thán

Ta như con nước xa nguồn
lang thang qua những chặng buồn lao đao
ta như một kẻ tại đảo
nửa khuya dường có kẻ nào quanh sân
ta như lãng tử nhớ nhà
dặm xa trí mỗi mẹ già bõng thương
ta như một kẻ lạc đường
quần quanh cũng chỉ cõi sương mịt mù
ta như nghìn bợn nguy tu

tiền căn chưa dứt đa mang lòng trần

Con Đâu

Nhìn con khóc ngắt từng hồi
tay quơ chân đạp mặt mày đỏ gay
ra
vào
lên
xuống
quất quay
cha như một kẻ nửa say nửa khùng

Qua Trông

Qua trông thấy núi chập chùng
thấy mây vô nhiễm trùng trùng vây quanh
thấy rồi ta đã thấy ta
cao cao dáng núi tà tà sương bay
mới hay trời rộng đất dày
nhờn nhớ con bướm vẫn bầy cuộc chơi

Cánh Mộng Đã Vù Bay

Trái tình xưa đã chín
mắt đỏ nhòa lệ đau
tay đời chưa với kịp
cánh mộng đã vù bay

Gái

Gái không chồng phòng không chiếc bóng
ta hiền tài còn ngại chuyện chi
mai này một bước gái đi
lấy thơ ta trải xuân thì gái qua

Linh Bình Điều Chi

Nhiều khi uống rượu một mình
mới hay trong bụng linh bình điều chi
rượu say ôm bóng ngủ khi

sáng ra bản mặt chai lì, chán chưa ?

Bài Kệ Nhỏ

bài kệ nhỏ
đọc to:
bỏ !
bỏ !
bỏ!

Kh.L

mâm chưa xanh đã héo
trí chưa mở đã cùn
vui chưa đầy đã cạn
tình chết tình khôn nguôi

phụ bản Khánh Trường

Đền Chúc Tết Người Đại Phú Xấu Hổ Thấy Con Thăm Ăn

Nhìn con ngón miêng chả giò
trong ba đồ một hỏa lò lửa nung
giận con, ba sắp nổi khùng
vuốt ve mẹ đỡ, thôi Tùng...chóng ngoan
uống ăn từ tôn đường hoàng
đứng đi nghiêm chỉnh họ hàng khỏi khinh...
cúi đầu ba gắng nín thình
nghĩ sâu cũng tại nhà mình thiếu ăn !

Vọng Thị

Ta đứng trên đôi cao
nhìn mông hai đường sắt
thấy gặp nhau phương nào
thị quan ta đã vọng

Nghe

Như trong thể phách lụy phiền
máu thanh xuân đổ mưa điên trận sâu
nghe hoài tịch mịch vó câu
gõ như búa nện trên đầu áo quan
nghe ra thổi đã muộn màng
tiếng con chim bệnh ngoài ngàn kêu thương

Chiều

Chiều lên đốt thuốc ra sông đứng
trời đất mênh mông sương khói xây thành
mây vô ngã chia tan về muôn hướng
chân bờ lau sóng vỗ nhịp âm dương
ta đá tảng trong cõi trần nghiệt ngã
muôn nghìn năm đời phủ kín rêu xanh
chiều ra nhìn chim đi ải bắc
chợt thấy hồn trong cánh vỗ mong manh

Mùi Hôi Đàn Bà

Trần trường ta đứng thâu đêm
cảm nghe mặt đất nhão mềm dưới chân
‘trời cao cúi xuống ngại ngàn...
cả cười ta rống một lần nữa thôi
trăm năm tấm gọi liên hồi
chắc chi rửa sạch mùi hôi...đàn bà

Xuống Làng Tìm Lại Ta Xưa

Quanh co dốc đá rêu mù
vực thăm thẳm đáy non mù mù sương
dừng chân bồi rồi tìm đường
chùng như dấu cũ trong sương đã nhòa

Còn Lầm Huống Chi

Thiên sư chống gậy qua đời
thấy cô gái nhỏ bồi hồi động tâm
ôi em mỗi ngải ngực trầm
trăm năm kinh kệ còn lầm huống chi !

Trên Cánh Bạch Dương

Này con chim nhỏ
trên cánh bạch dương
thấy không hoa cỏ
đẫm đầy hơi sương !

Nằm Mơng Thấy Từ Hải

Đêm qua mơ thấy một người
vai cung tay kiếm nói cười uy nghi
hỏi ta tên họ là gì
mà xem mặt mũi như loài thi nhân ?
sượng sùng ta đứng chết trân
người cười giọng có đôi phần mỉa mai
rằng: cho đáng mặt anh tài
đao trên trận mạc chí trai tung hoành
học đòi gió mát trăng thanh
túi thơ bầu rượu tập tành vô vi
hư đời hồng chí nam nhi
giá cơm túi áo khác gì phàm nhân

Giật mình tỉnh mộng phân vân
gẫm suy lời nói có phần sâu xa
ngoài sân chó sủa trắng tà
bên song còn động hồn ma họ Từ

Đọc Sách

Gối đầu trang sách mỏng
thả khói bay dật dờ
nuơng hồn qua bến lạ
ta lạc ta nữa rồi !

Mầm

Mầm
đã nẩy !
hoa cỏ
ngây ngây
kia cuối chân mây
mặt trời đã tỏ

Trái Tim

Ta có một trái tim
bơm hoài một lượng máu
ta có một kho báu
cho hoài sao chẳng vơi !

phụ bản Khánh Trường

Tai, Mắt

Ta có hai lỗ tai
cộng thêm hai con mắt
nhưng nhiều khi quá quắt
tai chẳng thuận điều ngay
mắt không nhìn nẻo thẳng !

Tứ Chi

Ta có hai bàn chân
đi hoài không đến đích
ta có một sợi xích
trói hoài đôi bàn tay
ta có một...cơ may
sống hoài như giẻ rách !

Thi Sĩ

Bên bờ hồ nước chảy
thi sĩ ngồi làm thơ
hòn treo trên vách đá
mây trắng phủ đầy người

Vong Thân

Soi gương nhìn kỹ mặt mày
cũng râu cũng tóc đủ đầy giống...ta
thế nhưng trong cõi ta bà
nhiều khi những tưởng mất cha cái mình

đêm thường giật thót hoảng kinh
mới hay tâm động nên hình cũng hư !

Yêu

yêu có phải là trốn vào cõi khác
lãng quên đời lạ mặt tha nhân
yêu có phải là tự mình hủy diệt
một điều gì như thể bản thân ?

Tự Thỏa

Đêm khó ngủ ta cõi trườn táy máy
khơi máu cuồng cho rạn nứt xương da
lửa siêu thoát trong ta vừa phục cháy
ôi đất trời sao quá đổi bao la !

Mười Năm Trở Về Ngạc Nhiên Thấy Em Trở Mã

Mười năm chôn cũ về đây
đâu thôn lá trúc che đầy lối đi
vườn quen một gái đương thì
má hồng môi thắm vóc gầy thanh tân
cỏ thơm mềm gót chân trần
trong đôi mắt nhãn có phần lẳng lơ
bàng hoàng ta đứng ngẩn ngơ
xưa kia mũi lõ bây giờ đó sao ?

Hiên Nhà Bé Thơ

Ngọn nguồn dẫu ở lòng ta
vẫn mong về lại hiên nhà bé thơ
ba mươi năm, một cuộc cờ
còn chi ngoài chút duyên hờ đắng cay ?

Chép Lời Con Gái Út

Vườn em có luống cải vàng
có vồng rau tím có giàn mướp xanh

có thêm bụi ốt líp hành
có nhiều bướm trắng trên cành sấu riêng
vườn em có một khóm riêng
(ồ con chó mực than phiền, đó ba !)

Hương Nhà Năm Xưa

Mãng chua sắp cạnh hũ cà
dung không nhớ quá hương nhà năm xưa
mười năm nữa, liệu về chưa
hay quê người kiếp sống thừa kéo lê !

Lão Xà Ích Già

Bánh lăn trong phố chiều vàng
một con ngựa ốm, hai hàng nền xao
tội tình gì hỡi trời cao
sao râu tóc đó chưa chào hư vô ?

Mưa

Chập chờn một ngọn đèn chong
mưa quanh ngõ khuất mưa vòng bãi xa
mưa xanh bìa mộ quê nhà
mưa...mưa...mưa...dột mái ta...điếng hồn

Hỏi

Hỏi con sâu nhỏ dưới hoa
đo ngang đo dọc đa xa đo gần
hỏi đời mấy độ phù vân
mà sao nghĩa sống thập phần ngu si
hỏi trong mộ cỏ xanh rì
trăm năm rồi cũng vô nghì tuổi tên

Trăng Trong Vườn Mộ

Nửa khuya tỉnh giấc bước ra
trăng trong vườn mộ đã tà bóng nghiêng
vắt khô hết mọi ưa phiền
nhẹ tênh hồn phách qua miền chân như

*

mục lục:

tựa du tử lê/ 1.thơ ta/ 2.tuệ mai/ 3.ốc ma/ 4.chiều mệnh mông/ 5.trên rào kẽm gai/ 6.xanh rì cỏ khô/ 7.vấn. 8.khu người lỡ hẹn/ 9.chuyện tất nhiên/ 10.mỏi mòn cuộc ta/ 11.điếng lòng cổ hương/ 12.chấp/ 13.mười năm/ 14.nửa cuộc/ 15.nỗi nhà/ 16.dồn chơi/. 17.nguyễn tôn nhan/ 18.đôi tây/ 19.chân dung/ 20.vẽ/ 21.bất chước nguyễn công trú/ 22.hoang vu côi người/ 23.chép lời bợn nhậu/ 24.nắng reo/ 25.cách chi em hiểu được/ 26.xôn xao nhịp trầm/ 27.muôn năm chẳng hiểu/ 28.tịnh tâm/ 29.viễn mộng/ 30.mưa rào/ 31.nếu không nếm muối/ 32.nụ xanh/ 33.đôi thông/ 34. ngồi trên đỉnh nam ô/ 35.tình/ 36.trên ngôi cổ mộ/ 37.vô minh/ 38.hoa mãn khai/ 39.cây hoàng lan/ 40.mười sáu tuổi/ 41.hệ lụy/ 42.bệnh/ 43.trăng mờ/ 44.mưa buổi sáng/ 45.ta/ 46.trăng đỏ/ 47.bên suối blek clock/ 48.chiều/ 49.tự thân/ 50.con đàu/ 51.qua truông/ 52.cánh mộng đã vù bay. 53.gái/ 54.linh bình điều chi/ 55. bài kệ nhỏ/ 56.kh.l/ 57.đến chúc tết người đại phú.../58.vọng thi/59.nghe/ 60.chiều/ 61.mùi hôi đàn bà/ 62.xuống làng tìm lại ta xưa/ 63.còn làm hưởng chi/ 64.trên cành bạch dương/ 65.nằm mộng thấy từ hải/ 66.đọc sách/ 67. mầm/ 68.trái tim/ 69.tai, mắt/ 70.tử chi/ thi sĩ/ 71. vong thân/ 72.yêu/ 73.tự thỏa/ 74.mười năm trở về/ 75.hiên nhà bé thơ/ 76.chép lời con gái út/ 77. hương nhà năm xưa/ 78.lão xà ích già/ 79.mưa/ 80. hỏi/81.trăng trong vườn mộ/ mục lục.

Khánh Trường

Họa sĩ, nhà văn.Tên thật **Nguyễn Khánh Trường**, các bút hiệu khác Kim Thi, Nguyễn Thị Giáng Châu. Sinh năm 1948 tại Khánh Thọ, Tam Kỳ Quảng Nam. Sống tại đường Hùng Vương thành phố Đà Nẵng một thời gian. Gia nhập quân đội Việt Nam Cộng Hòa năm 1968. Bị thương năm 1970.Giải ngũ năm 1972. Vượt biên đến Thái Lan năm 1987. Định cư tại Hoa Kỳ năm 1988. Sinh hoạt trong 3 bộ môn : văn , thơ và hội họa.

Viết nhiều sau năm 1975 trên các tạp chí Sóng (Canada), Văn (Hoa Kỳ),Trăm Con (Canada)...Cùng Cao Xuân Huy, Trịnh Y Thư, Hoàng Khởi Phong chăm sóc tạp chí Văn Học tại Hoa Kỳ một thời gian. Chủ biên tạp chí Hợp Lưu, Hoa Kỳ, từ 1990 đến nay (2005). Về hội họa, đã triển lãm tại các quốc gia Việt Nam, Phi Luật Tân, Mã Lai, Hoa Kỳ.

Là một trong ba họa sĩ - Đinh Cường , Nguyễn Khai - vẽ tranh và

trình bày bìa sách nhiều nhất hiện nay.

Tác phẩm đã xuất bản :

Đoàn Thị Khánh Trường (thơ, Sóng Mới 1988), Tác Phẩm - Tác Giả (Cùng 17 tác gia khác TGLVHN 1989), Chỗ Tiếp Giáp Với Cánh Đòng (truyện ,Tân Thư 1991), 20 Năm Văn Học Việt Nam Hải Ngoại 1975-1995 (biên tập cùng Cao Xuân Huy,Trương Đình Luân nxb Đại Nam ,1995), Có Yêu Em Không ? (truyện Tân Thư 1990 tb 1997), Est ce que tu m'aimes ? (bản dịch của Phan Huy Đường, 1997), Chung Cuộc (truyện, Tân Thư 1997)

(Tác Giả Việt Nam – Lê Bảo Hoàng)

